

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 479/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. W.	w okresie od października 2016 roku do lipca 2018 roku w W. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz ojca J. W. określonego Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa, V Wydział	

		Rodzinny i Nieletnich z dnia 28 stycznia 2010 roku, sygn. akt V RC 107/09 obniżone z kwoty 1,500 zł miesięcznie do wysokości po 200 zł. miesięcznie, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Wyrokiem zaocznym z dnia 20 sierpnia 2008 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie V Wydział Rodzinny i Nieletnich zasądził od B. W. na rzecz ojca J. W. alimenty w wysokości po 1500 złotych miesięcznie płatne z góry do 5-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 01 lutego 2008 r.</p> <p>Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2010 r. Sąd obniżył alimenty zasądzone ww. wyrokiem z kwoty 1500 złotych miesięcznie do kwoty 200 złotych miesięcznie</p>	częściowo wyjaśnienia B. W.	k. 78-79 153-154	

płatne z góry do 5-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 23 marca 2009 r.			
zeznania J. W.	k. 3-4		
odpis wyroku	k. 9, 10-11		
J. W. urodził się (...) Pobiera świadczenie emerytalne w wysokości około 1010 złotych miesięcznie oraz rentę powypadkową, która jest częściowo zajęta przez komornika. Mieszka wraz z drugą żoną, która nie pracuje, ponieważ mężczyzna wymaga stałej opieki ze względu na swój stan zdrowia. Mężczyzna na leki wydaje od 200 do 500 złotych miesięcznie. Znajduje się pod stałą opieką lekarza ortopedy. Jest pod dwóch operacjach kręgosłupa szyjnego. Ma problemy ze wzrokiem.	zeznania J. W.	k. 3-4	
zeznania K. W.	k. 156		
Na dzień 10 listopada 2020 r. zaległość z tytułu bezskutecznej egzekucji prowadzonej w stosunku do B. W. z tytułu zaległych alimentów wynosi 45 197,30 złotych.	informacja	k. 231	
dokumentacja	k. 12-18		

z postępowania egzekucyjnego			
protokół oględzin akt (...) wraz z załącznikami	k. 52-69		
<p>J. W. pobiera świadczenia z ZUS w następującej wysokości:</p> <p>w okresie kwietnia 2016 r. do lutego 2017 r. - 980,46 zł netto,</p> <p>w okresie od marca 2017 r. do lutego 2018 r. - 986,98 zł netto</p> <p>za marzec 2018 r. - 1015,03 zł netto,</p> <p>za kwiecień 2018 r. - 1014,03 zł netto,</p> <p>za okres od maja 2018 r. do czerwca 2018 r. - 1015,03 zł netto,</p> <p>w okresie od lipca 2018 r. do lutego 2019 r. - 1040,84 zł</p>	informacja z ZUS	k. 192	
<p>(...) S.A. w okresie od 01 stycznia 2016 r. do 21 października 2020 r. (data pisma) wypłaca J. W. rentę powypadkową w wysokości 940,21 złotych). Zarówno wcześniej, jak i ww. okresie na rencie jest zajęcie komornicze w wysokości 25% (235,05 zł miesięcznie). W okresie od 01 stycznia 2016 r. do 31 października 2020 r. wypłacono J. W. łącznie 40 899,28 złotych.</p>	informacja z (...) S.A.	k. 222	

<p>B. W. urodził się (...) w W.. Posiada wykształcenie średnie techniczne. Z zawodu jest technikiem elektromechanikiem. Jest rozwiedziony. Nie był karany. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.</p> <p>B. W. był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku od dnia 05 czerwca 2014 r. do 20 listopada 2019 r. Ponosi koszty utrzymania mieszkania, które wynoszą około 700 zł. Mieszka wraz z byłą żoną. Utrzymuje się prac dorywczych. Z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 1500 złotych miesięcznie.</p> <p>W dniach 10 grudnia 2018 r. oraz 22 sierpnia 2019 r. B. W. zaproponowano pracę na stanowisku elektromontera.</p> <p>Udostępnione propozycje pracy miały charakter otwarty, co oznacza, że osoba bezrobotna nie była zobowiązana do informowania urzędu o sposobie ich rozpatrzenia.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego B. W.</p>	<p>k. 78-79, 153-154</p>	
<p>zeznania P. W.</p>	<p>k. 181</p>		
<p>informacja z K.</p>	<p>k. 221</p>		
<p>informacja z Urzędu Pracy</p>	<p>k. 179</p>		
<p>decyzja</p>	<p>k. 93</p>		

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia B. W.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego jedynie w części zasługują na miano wiarygodnych, a mianowicie w zakresie w jakim korespondują one ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Oskarżony pozostawał zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Jednocześnie jednak osiągał dochód z prac dorywczych.	
zeznania J. W.	Na miano wiarygodnych zasługują również zeznania J. W., który opisała sytuację majątkową swoją i swojej		

	<p>żony. Zeznania tego świadka korespondują z zeznaniami K. W., a także znajdują potwierdzenie w dokumentach.</p>	
zeznania P. W.	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, aczkolwiek świadek posiadał ograniczoną wiedzę na temat sytuacji finansowej ojca. Potwierdził, że jego ojciec nie pracował w latach objętych zarzutem. Jednocześnie przyznał, że pożyczał mu jakieś niewielkie kwoty, tj. 100-200 złotych miesięcznie. Świadek wskazał, że jego rodzice mimo rozwodu nadal mieszkają razem.</p>	
zeznania K. W.	<p>Na miano wiarygodnych zasługują również zeznania K.-L., która opisała sytuację majątkową swoją i swojego męża. Wskazała, że emerytura z ZUS oraz świadczenie z (...) są niewystarczające do zaspokojenia podstawowych potrzeb. Po uiszczeniu opłat za mieszkanie i innych rachunków (ok. 1300 zł) pozostaje im na życie około 150 zł. Wskazała również na obciążenia komornicze. Zeznania tego świadka korespondują z zeznaniami J. W., a także znajdują potwierdzenie w dokumentach.</p>	

<p>protokół oględzin akt postępowania egzekucyjnego</p>	<p>Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.</p>	
<p>Informacja K.</p>		
<p>Informacja z ZUS, (...) S.A., UP</p>		
<p>odpisy orzeczeń</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
	<p>wyjaśnienia B. W.</p>	<p>W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego B. W. nie zasługują na miano wiarygodnych w części, w jakiej oskarżony wskazywał, że nie mógł znaleźć pracy. Z informacji uzyskanych z Urzędu Pracy wynika, że mężczyźni dwukrotnie proponowano zatrudnienie w</p>

		wyuczonym przez niego zawodzie elektromontera.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	B. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 209 § 1 k.k. to uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Stosownie natomiast do treści art. 209 § 1a k.k. jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 naraża osobę uprawnioną na			

niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że w okresie objętym zarzutem oskarżony B. W. nie płacił alimentów należnych jego ojcu na podstawie orzeczenia Sądu, a łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych. W ocenie Sądu unikanie płacenia alimentów przez oskarżonego na rzecz swojego ojca narażało tego ostatniego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dochody uzyskiwane przez pokrzywdzonego nie pozwalają zaspokoić jego podstawowych potrzeb życiowych, takich jak zakup leków. Tymczasem J. W. jest osobą schorowaną i pozostaje pod stałą opieką lekarzy. Z uwagi na wiek oraz stan zdrowia wymaga stałej opieki, którą sprawuje nad nim jego żona. W ocenie Sądu B. W. miał możliwość, aby regularnie płacić alimenty na rzecz swojego ojca. Otrzymał on dwukrotnie ofertę pracy jako elektromonter. Jego stan zdrowia również umożliwia podjęcie pracy

zarobkowej, zwłaszcza że jak sam przyznał podejmuje on prace o charakterze dorywczym.

Podkreślić należy, że niezależnie od trudnych relacji rodzinnych w okresie objętym zarzutem oskarżony miał obowiązek uiszczać alimenty na rzecz swojego ojca w wysokości 200 złotych miesięcznie. Obowiązek ten wynikał z prawomocnego orzeczenia Sądu, a na oskarżony miał obowiązek stosować się do tego orzeczenia. Podkreślić należy, że dopiero w dniu 13 lutego 2019 r. oskarżony złożył pozew do Sądu o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego (sygn. akt (...)). Należy zauważyć, że oskarżony złożył ten pozew niedługo po tym, jak otrzymał wezwanie do stawiennictwa w KP W. U. (31 stycznia 2019 r.) celem przesłuchania w charakterze podejrzanego.

Reasumując Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w okresie od października 2016 roku do lipca 2018 roku w W. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz ojca J. W. określonego Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 28 stycznia 2010 roku, sygn. akt (...) obniżone z kwoty 1,500 zł miesięcznie do wysokości

<p>po 200 zł. miesięcznie, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Czyn ten wypełnia znamiona występku z art. 209 § 1 i 1a k.k.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. W.	I	I	<p>Wymierzając oskarżonemu karę za popełniony czyn, Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w art. 53 § 1 k.k., tj. względami prewencji ogólnej oraz szczególnej, miał na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonego, baczył aby dolegliwość kary była adekwatna do wagi czynu i stopnia zawinienia.</p> <p>Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą dorosłą, poczytalną, a zatem z pewnością zdawał sobie sprawę z przestępczego charakteru swojego czynu. Stąd stopień zawinienia należy ocenić jako wysoki.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez</p>

oskarżonego czynu w ocenie Sądu należało uznać za wysoki. Oskarżony wbrew orzeczeniu Sądu nie realizował ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie swojego ojca. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony i pokrzywdzony pozostają ze sobą w wieloletnim konflikcie. Oskarżony dopiero w 2019 r. złożył pozew do sądu o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Nie zwalniało to jednak oskarżonego z obowiązku comiesięcznego uiszczenia alimentów na rzecz swojego ojca.

Wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu.

W przekonaniu Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara 6 miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, zaś jej dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonego.

Jednocześnie kara ta, w ocenie Sądu, spełni swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będzie właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

			W ocenie Sądu wymiar kary pozwoli pogodzić jej wykonywanie z ewentualną pracą zawodową oskarżonego. Dzięki temu oskarżony będzie miał możliwość regulowania zarówno swoich bieżących zobowiązań finansowych, jak również będzie miał szansę uregulować swoje zobowiązania finansowe.
B. W.	II	II	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. w zw. 34 § 3 k.k. zobowiązał oskarżonego B. W. do bieżącego łżenia na rzecz ojca – J. W.. Biorąc pod uwagę, że oskarżony uchylał się od obowiązku łżenia na utrzymanie swojego ojca, jak też zachodzi obawa, że w przyszłości może w dalszym ciągu uchylać się, nałożenie takiego obowiązku w ocenie Sądu jest konieczne. Pozwoli on na większe zdyscyplinowanie oskarżonego i uświadomi mu konieczności dalszego wywiązywania się z łżenia na utrzymanie swojego ojca.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. W.	III	III	Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu

		<p>Państwa na rzecz adw. E. W. kwotę 672,00 złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług (...) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu oskarżycielowi posiłkowemu z urzędu na etapie postępowania sądowego. W niniejszej sprawie łącznie odbyły się 4 terminy rozprawy, w których uczestniczył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego: 420 zł + (3 x 84 zł) = 672 zł.</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego złożył wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz J. W. kwoty stanowiącej równowartość zaległych alimentów za okres objęty zarzutem. Sąd nie orzekł w tej sprawie na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku</p>		

<p>naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem zgodnie z wnioskiem, gdyż już jest prowadzone postępowanie egzekucyjne w związku z niealimentacją oskarżonego i zasądzenie ponownie tych samych kwot z tytułu zaległych alimentów w ramach naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem nie jest możliwe z uwagi na treść art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż brak jest przesłanek do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ich poniesienia. Sąd uwzględnił przy tym sytuację rodzinną, majątkową i możliwości zarobkowe oskarżonego. W ocenie Sądu brak było podstaw, aby odstąpić od obciążania oskarżonego kosztami postępowania, które są nieznaczne w niniejszej sprawie. Wysokość opłaty została ustalona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 233 ze zm.).</p>	

7. Podpis	